

Zpravodaj

SOKOLA PRAŽSKÉHO

vzdelavatele@sokolprazsky.cz

www.sokolprazsky.cz/o-nas/zpravodaj

Kdo byli nositelé jména Stýblo

Třetí starosta Sokola Pražského a jeho syn

Komu toto jméno dnes něco říká? Pražané procházející Václavským náměstím si patrně uvědomí nápis Stýblova pasáž u vstupu do pasáže, kde bývalo divadlo Semafor a kino Alfa. Na tomto místě totiž od roku 1860 vybudoval a provozoval nakladatelství s tiskárnou a prodejnu zpočátku převážně náboženských tiskovin Bedřich Stýblo (1818 – 1891).

Bedřich Stýblo byl český vlastenec, významný člen pražského zastupitelstva a současně byl činný v několika tehdy zakládaných vlasteneckých spolcích, např. v Hlaholu a v Měšťanské besedě. Náhodou tedy není, že byl také jedním ze zakladatelů Tělocvičného spolku pražského Sokol. Od počátku byl v Sokole aktivní a v roce 1866 byl zvolen do výboru Sokola Pražského. V té době se podílel významnou měrou na finanční pomoci jednotě, jejíž existence byla tehdy po smrti Jindřicha Fügnera přímo

ohrožena nesplacenými dluhy za výstavbu sokolovny. V roce 1868

byl zvolen za třetího starostu jednoty (po Jindřich Fügnerovi a Petru Fišerovi, jeho nástupcem ve funkci byl dobře známý Tomáš Černý). Funkci vykonával po dobu tří let, až do své smrti v roce 1891.

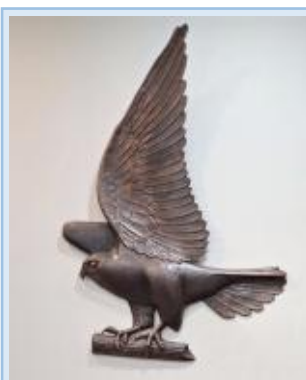
Pohřeb Bedřicha Stýbla byl podobně honosný jako u Jindřicha Fügnera a Miroslava Tyrše, i jeho dříve zemřelého syna. Z bohatě smutečně vyzdobeného sálu sokolovny Sokola Pražského průvodem, jehož se účastnili zástupci mnoha nejen sokolských organizací, na vyšehradský hřbitov, kde byla rakev uložena do rodinné hrobky.

Významným členem Sokola Pražského byl i Bedřichův syn Jaroslav Stýblo (1849 – 1887). Ten byl v Sokole aktivní již od svého mládí. Byl sportovcem tělem a duší, proto se také stal ve svých 19 letech cvičitelem. Byl jedním z nejbližších přátel Miroslava Tyrše, jeho pobočníkem. Také on byl členem výboru jednoty

BEDŘICH STÝBLO,
bývalý starosta Sokola Pražského,
zemřel v Praze dne 5. srpna 1891.

VÝBĚR Z OBSAHU ČÍSLA

Plastika

Máme SOKOLA!

Pieta na Olšanech

Připomínka významného dne
– založení Sokola

2. díl živých vzpomínek

Slety za velkou louží

Budulínek

Loutky se představují

Karneval a šibřinky

Každoroční dovádění nejprve
dětí, vzápětí dospělých

Jarní pádlování

Velikonoční soustředění

Volejbal táhne

Oblíbený rekreační sport

Dva výlety vodrníků

Na raftech i pěšky

a po Tyršově smrti vedl redakci časopisu Sokol. Stejně jako jeho otec i on významně finančně podporoval Sokol i další české vlastenecké spolky. Žel nemoc mu ukončila život v krásném věku 38 let.

Jaroslavův pohřeb byl vypraven ze smutečně vyzdobeného sálu Sokola Pražského. Smutečního průvodu na Vyšehradský hřbitov, kde byl uložen do rodinné hrobky, se účastnily pražské i mimopražské sokolské jednoty a další pražské spolky.

Po smrti Bedřicha Stýbla pokračovali v nakladatelské činnosti jeho

potomci. V roce 1929 byl v místě vybudován nový multifunkční funkcionalistický Palác u Stýblů (též zvaný Palác Alfa), jak jej známe dnes. Stýblova firma byla znárodněna v roce 1949.

Dodatek: Popisy pohřbů Bedřicha i Jaroslava zmiňují hrobku na Vyšehradském hřbitově, která ovšem dnes již není známa. Hrobka, ani jména členů rodiny Stýblovy, kteří tam měli být pohřbeni, nejsou doloženy u Správy pražských hřbitovů, ani u Vyšehradské kapituly.

Jitka Křepelková

Plastika sokola

Sokol Pražský má po 164 letech od založení svého SOKOLA

Díky daru bratra Láška konečně i do budovy Sokola Pražského přiletěl sokol. Na rozdíl od většiny sokoloven není náš sokol umístěn na fasádě, ale vítá návštěvníky ve vstupní hale.

Plastiku sokola vytvořili kovotepec Karel Holub se svým synem Petrem. Od letošního února sokol zdobí stěnu u re-

cepce v Sokole Pražském. Dosud jsme měli sokola jen na svém praporu, který pro Sokol namaloval na přání Jindřicha Fügnera malíř Josef Mánes. Sokol se objevil i na jiných místech v sokolovně, ale taková krásná plastika nám dosud chyběla.

Důstojné místo na bílé stěně ozdobila plastika, která je vidět při příchodu do naší sokolovny.

Kovotepec Karel Holub vytvořil sochu sokola pro sokolovnu v Nuslích, a nebylo tedy nic divného, že vytvořil plastiku i pro naši první sokolovnu.

Vzhled sokola byl vybrán z několika návrhů a výběr nebyl jednoduchý. Snad se bude líbit konečná podoba nejen ostatním členům, ale i návštěvníkům, kteří k nám zavítají.

Poprvé jsme se s plastikou mohli seznámit na výstavě 20. listopadu 2025 v Emauzích, kam jsme byli pozváni

panem Holubem na komentovanou prohlídku.

V podvečer 16. února, kdy jsme si připomenuli 164. výročí založení Sokola, se sokol objevil na svém čestném místě u recepce. Ze svého místa pohlíží na obraz slavnosti svěcení praporu Sokola Pražského v sále Apolla v Ječné ulici, kde tehdy sokolové cvičili. Naše sokolovna byla postavena v Sokolské ulici, tehdy nazvané Hradební, o něco později a cvičit se v ní začalo 9. prosince 1863.

Odhalení sokola bylo slavnostní. Nechyběli sokolové a sokolky v krojích, ani prapor Sokola Pražského s praporečníkem Petrem Schořem a početní diváci. Starosta Tomáš Reimer představil tvůrce plastiky, pana Karla Holuba a jeho syna Petra, kteří krátce pohovořili o svém díle.

Věřím, že NÁŠ SOKOL bude zdobit sokolovnu i v mnoha dalších letech!

Eva Barešová

Pietní akt na Olšanech

Významný den založení Sokola

V 10 hodin dopoledne 16. února 2026 se sešli sokolové na Olšanských hřbitovech, u pomníku zakladatelů Sokola Jindřicha Fügnera a Miroslava Tyrše. Letos tento den napadl sníh a sněhový poprašek vytvořil zimní atmosféru.

Pietní akt doprovodila dechová hudba. Mezi prapory nechyběl prapor první sokolské jednoty, Sokola Pražského. Sokolové a sokolky v krojích položili u pomníku věnce se stuhami ČOS, Sokola Pražského a k oběma věncům položil květiny starosta městské části Prahy 2, Jan Korseská. Poté řečníci přednesli projevy o významu Sokola v minulosti i v současnosti. Pietního aktu zúčastnili starosta ČOS bratr Martin Chlumský a vzdělavatel Michal Burian.

Starosta Sokola Pražského Tomáš Reimer navrhl připomínat si tento pro sokoly významný den u pomníku na Olšanských hřbitovech každý rok.

Eva Barešová

Věrná Garda stále v akci!

Senioři, kteří se věku nepoddávají

Ptáte se - kdo to je Věrná Garda? Naši mladí členové Sokola to vědí nebo nevědí?

Odpověď zní - Věrná Garda jsou dlouholetí sokolští členové, cvičenci ve vyšším věku tj. senioři a seniorky většinou nad 65 let a mnozí i v pokročilém stáří po 75 letech. Ovšem ve skutečnosti jsou mnohem mladší svým vztahem k životu.

Věrná Garda (dále jen „VG“) pravidelně reprezentuje Sokol na Všesokolských sletech. Na po-

sledním XVII. sletu v roce 2024 to byla skladba „Jdi za štěstím“. Autory byly Helena Peerová a Václav Pavelka a velmi zdařile ji zacvičili seniorky a senioři spolu s „VG“.

Zdálo by se, že sletem končí aktivita „VG“, ale není to tak. Jejich cílem je stále udržování fyzické kondice, zdraví a elánu prostřednictvím pravidelného cvičení a společenské aktivity.

Ihned v následujícím roce 2025 prezentovala „VG“ svou vitalitu na mnoha akcích. Mimořádná byla úspěšná účast v Chicagu na XXV. sletu Amerického Sokola. Součástí byly nácvičky nové choreografie s novými účastníky a tři setkání Sokolů v Kostelci n. O.

Věřnost byla i nadále zvědavá na provedení sletové skladby a zvala „VG“ na svá výroční setkání. „VG“ vystupovala v Libeňské sokolovně 8. 8., v Sokole Pankrác 7. 10., v Hradci Králové 9. 11. a v Sokole Louny 8. 12.

Ke každému vystoupení bylo velké množství zkoušek, protože se měnil prostor i cvičenci. Vše fungovalo výborně pod vedením obětavých vedoucích Heleny Pištorové, Slávka Povondry a Otty Notzla a spoluprací s dalšími župami.

Společenskou aktivitu udržují členové „VG“ nadále pravidelným setkáváním jednou za měsíc i v roce 2026. Přejeme si, aby členové „VG“ byli stále v dobré náladě a v kondici a aby jim sloužilo zdraví i do dalších dnů.

Se sokolským pozdravem NA-ZDAR členka Sokola Pražského.

Boja Toušová

Živé americké vzpomínky - díl 2.

Vzpomínka na IX. slet kanadského Sokola, pořádaný 26. - 30. 6. 1992 v Torontu.

Sletu kanadského Sokola v pořadí IX. v Torontu se zúčastnili sokolové ze všech oblastí Kanady - od Vancouveru až po Halifax na východě Kanady a další sokolové z devatenácti států USA.

Význam tohoto sletu byl podtržen právě účastí 55 členné výpravy čerstvě obnovené Československé obce sokolské.

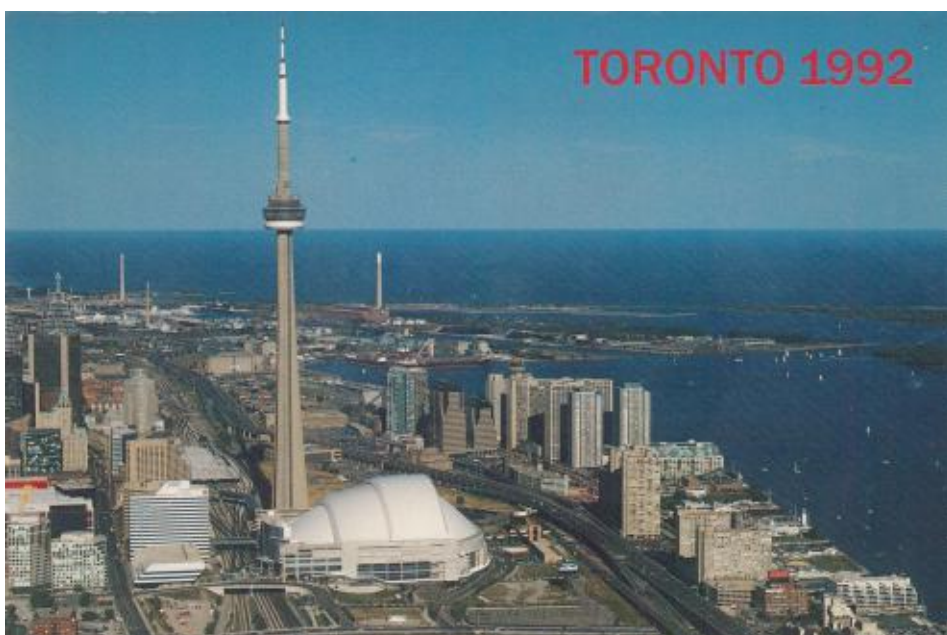
Podmínkou pro výběr účastníků pro slet v Torontu bylo splnění fyzických testů, které pro zájemce ze sokolských jednot z Čech a ze Slovenska připravilo vedení ČOS. Slet v Torontu nespočíval totiž jen v účasti ve skladbách hromadných vystoupení, ale v rámci sletu probíhaly závody ve sportovní gymnastice a turnaj v odbíjené. Z naší jednoty, Sokola Pražského, v konkurzu uspěli br. Jiří Bajtl a br. Jiří Brčák, ses. Iva Smrčková a ses. Martina Macková (dříve Smrčková).

Celá 55 členná výprava odletěla do Toronta 23. června. Při mezipřistání v Londýně - během čtyřhodinové přestávky, jsme cestou vyhlídkovým autobusem shlédli zajímavosti a památky města, včetně střídání stráží Královské gardy u Buckinghamského paláce. Neobyčejný zážitek!

Naše výprava byla v Kanadě ubytovaná v letovisku Masaryk-town, v chatkách užívaných pro letní tábory krajských dětí.

První dva dny pobytu byly věnovány výletům do okolí Toronta, k Niagarským vodopádům, do nově vybudované indiánské osady Huronů, do provinčního parku. Mohli jsme obdivovat kanadskou přírodu, koupat se v chladném jezeře. Využili jsme milé pozvání českého bratra sokola, žijícího v Kanadě, k pikniku na jeho víkendové chatě. Měli jsme možnost nahlédnout i do soukromí našich krajanů. Při společných večerech u táboráku totiž vznikla dodnes trvající přátelství.

26. června začal slet se všim všudy. Nejprve přebory sportovní gymnastiky ve sportovní hale v to-

rontském předměstí Scarborough - ženy pětiboj, muži sedmiboj. Následně 27. červen byl ve znamení sletové soutěže v odbíjené. Účastnilo se 23 družstev z USA, Československa a Kanady. Ženy vybojovaly 1. místo, muži byli 4. Velký úspěch.

Hlavní sletový den, 28. červen - hromadná vystoupení tisíce cvičenců. Při slavnostním pochodu na oválu stadionu, za zvuku Sukova pochodu

„V nový život“ byl slet slavnostně zahájen. Naše výprava byla vítána opravdu bouřlivým potleskem. Opět krásný, dojemný zážitek. Českoslo-

venská výprava ve svém vystoupení předvedla ukázky ze skladeb pro XII. všesokolský slet v Praze v roce 1994.

Vyvrcholením sletu byla společná protná mužů a žen ze Spojených států, Československa a Kanady. Slet byl zakončen státními hymnami.

Nezapomenutelný zážitek přinesl 30. červen, poslední den pobytu. Do Masarytownu za námi přijel bratr sokol Tomáš Baťa, pohovořil s námi a každému osobně předal upomínkovou plaketu. Toto setkání, stejně jako srdečné loučení na letišti se zástupci Sokolské župy Kanadské bylo pro nás nádherným zakončením týdne stráveného společně se

sokoly z mnoha zemí v duchu sokolské celosvětové sounáležitosti.

Iva a Martina, cvičitelky žen

Adventní světýlka

Každoroční lampionová sláva na Mrázovce

Jako již každoročně, jsme se s oddílem rodičů a dětí, zúčastnili akce „Adventní světýlka“, kterou pořádá partnerský Sokol Smíchov. Sešli jsme se u hotelu poblíž Bertramky a s rozsvícenými lampiony se vydali parkem směrem na Mrázovku. Nahoře čekal teplý čaj pro děti a pro dospělé svažené víno. Těšili jsme se na slíbené překvapení, které letos bylo v podobě ohnivě show. Cestu zpět jsme si zpříjemnili jízdou ve vánočně osvětlené lanovce. Akci jsme si moc užili i díky krásnému počasí, které nás celou cestu provázelo.

R. + T. Plzákovi

Loutky se představují

Díl první článků na pokračování - Budulínek

Mezi nejoblíbenější loutkové pohádky našeho souboru v loutkovém divadle Kašpárek v Sokole Pražském patří bezesporu hra Budulínek. V jejím středu stojí stejnojmenný hrdina – malý chlapec s velkou zvědavostí, otevřeným srdcem a přirozenou dětskou důvěrou ve svět.

Loutka Budulínka je ztvárněna jako drobný, veselý chlapec s výraznými očima, které snadno prozradí radost, strach i překvapení. Jeho po-

Budulínek představuje archetyp dítěte, které se učí poznávat svět – někdy udělá chybu, ale díky pomoci blízkých a vlastní zkušenosti roste. Pro děti je důležitým hrdinou, protože jim ukazuje následky neposlušnosti, ale bez strašení. Pohádka zároveň posiluje pocit bezpečí v rodině a důvěru v to, že dospělí jsou tu od toho, aby pomáhali.

Loutková hra Budulínek má velký přínos pro rozvoj dětské

představivosti, soustředění i emoční inteligence. Děti se učí rozpoznávat dobro a nebezpečí, vcítit se do postav a pochopit, proč je dobré naslouchat radám starších.

Budulínek tak není jen roztomilou loutkou, ale symbolem dětství samotného – zvědavého, upřímného a učícího se krok za krokem. A právě proto má v našem loutkovém divadle své pevné a zasloužené místo.

Dana Kešnerová

hyby jsou živé a hravé, aby dětem připomínal je samotné – neposedné, zvědavé a plné emocí. Právě díky tomu si k němu malí diváci rychle vytvářejí vztah a prožívají s ním celý příběh velmi intenzivně.

Děj pohádky vypráví o tom, jak Budulínek zůstane doma sám, přestože ho dědeček s babičkou varují před liškou. Zvědavost však zvítězí a Budulínek lišce otevře dveře. Ta ho odvede do lesa, odkud ho nakonec zachrání chytrí dědeček s babičkou pomocí hudby a důvtipu. Celý příběh je v našem podání vyprávěn živě mluveným veršovaným textem, který dodává inscenaci rytmus, lehkost i humorný nadhled a pomáhá dětem snadno sledovat děj.

Pozdrav z karnevalu

Zábava pro rodiče i děti

Letošní tradiční dětský karneval Sokola Pražského se konal 7. března 2026 v překrásně nazdobeném Fügnerově sále.

Karneval byl zahájen průvodem všech masek, doprovázen hudbou z televizního seriálu Arabela. Děti kráčely s takovou důstojností, že mnozí rodiče museli zatlačit slzu v oku dojetím.

Moderování se ujal animátor Honza Popleta a nechyběli ani jeho

kamarádi, maskoti králíček Bing, sněhulák Olda a Grinch. Když Grinch při-

cházel do sálu děti se schovaly, a za velkého jáсотu častovaly tohoto zeleného netvora sprškou kaširovaných sněhových koulí. Koulovačka byla najednou po celém sále. Mladí, staří, děti, rodiče i cvičitelé. Honza Popleta zapojil do soutěží nejedno odvážné dítě i ještě odvážnějšího rodiče. Třešinkou na dortu pak byla tombola, kde vyhrál úplně každý.

Odcházeli jsme s úsměvem na rtech, který nám vydržel po celý víkend.

Helena Jílková

Pozdrav ze šibřinek

Po karnevalu dětí karneval dospěláků

V sobotu 7. března se konaly v Sokole Pražském šibřinky na téma Nebe peklo.

V sokolovně se ten večer procházelo hodně čertů i andělů. V komponovaném programu vystoupili čerti a andělé ve společném tanci, následovalo vystoupení gymnastek i mužů a o zakončení se postarali cvičenci z rokenrolu.

Vystoupení byla jako vždy nápaditá a měla úspěch.

Tombola byla také úspěšná a všechny ceny skončily v rukách výherců.

Nechyběl ani půlnoční pochod, kde v čele pochodoval bratr Mírek Vrána, bez kterého si pochod nedokážeme představit.

Eva Barešová

Jaro vítáme s pádly v rukou

Zima nezima, až se závody zeptají – musí být natrénováno!

Ačkoli jaro letos svou hřejivou tvář dobře skrývalo, velikonoční soustředění jsme si užili se vším všudy. Školní prázdniny u Sečské přehrady jsme pohodlně strávili v hotelu Kapitán ve vesničce Ústupky.

V době plánování jsme pevně věřili v teplejší jarní počasí. Týden před samotným odjezdem se předpověď pokazila natolik, že jsme ještě rychle dokoupili návleky na ruce, aby nám vítr neproměnil mokré prsty v kostky ledu.

Led jsme nacházeli na dně lodí před ranním nástupem na vodu, což mluví za vše. Prakticky po celý prodloužený víkend byla zima a především nepříjemný vítr. Ten byl příčinou občasných převrnutí a pádů pod hladinu. Naše děti však vodu milují a tak se vrhaly do vody i navzdory

nepřízni živlů, aby byly ještě odolnější.

V trénincích jsme museli přeřadit na vyšší stupeň. Po právě skončené zimní přípravě jsme si zvykali na dvoufázový režim a šlo to. Zbýl nám prostor také na sváteční přípravy, zdobení kraslic i hry. Základem všeho byla dobrá parta, radost a nekončící zábava, to celé podtrženo skvělým jídelníčkem..

... a tak to přece chceme!!

Děkujeme za příkladnou organizaci, odhodlané rodiče, parádní zázemí, nadšené děti a trenéry k neustávání.

Radovan Křížek

Foto Jiří Zrůst

Volejbal táhne

S tréninkem roste chuť i dovednosti

V rámci hodin všestrannosti se v mnoha oddílech věnujeme i volejbalu. S dětmi kolem desátého roku začínáme pinkat, potom zkoušíme podání a časem postupně přecházíme na opravdovou hru. Pro cvičitele a reprezentanty Sokola Pražského na turnaji v Oetzu jsme našli čas na trénink a hru v hodinách ženské všestrannosti. Náčelnice této skupině dokonce domluvila trenéra ze Sokola Satalice, který k nám už přes rok dvakrát do měsíce dochází do hodin oddílu Všestrannost - ženy. Tyto tréninky nás nejen baví, ale pozorujeme už i zlepšení našich dovedností. Některé výměny nám dělají opravdu radost! A protože

informace se rychle šíří, volejbalové tréninky lákají i další zájemce, mimo cvičitele a reprezentanty. Letos na jaře je poprvé musíme bohužel i odmítat.

Jana Plachká

Budeme mít nový oddíl?

Zima dokáže každého přinutit k nečekaným výkonům

Naši členové ze všestrannosti docházejí pravidelně jednou za 14 dní na hodinu plavání do Tyršova domu. Aktivita jsou v bazénu různé, dle kondice a statečnosti jednotlivce. Plaveme kondičně, plaveme a povídáme si, skáče šipky a skáče vylomeniny, učíme se plavat jako paní radová, nebo skáče po stranách bazénu jako opice.

Ale jedno máme společné! Po půlhodině je každému plavci a zejména plaváčkovi dost zima. Vedoucí akvabela vydá pokyn a my se splaveme na naši „značku“ – na logo SOKOLA.

Společně si krátce ale vydatně zacvičíme jako akvabely, chcete-li synchronně si zaplaveme, a posledních několik hodin můžeme kon-

statovat, že je to vlastně krátký trénink krasoplavkyň a krasoplavců.

A tak pomyslím, zda nezaložíme při všestrannosti další oddíl – krasoplavání?

Markéta Stluková

DĚKUJEME

Tučňák Humboldtův

Stvořidla 2026

Vodácky vydařená ještě předjarní vodnická akce

Tak konečně nastal ten pravý čas znovu vyrazit na divokou Sázavu, na Stvořidla. Vyrazili jsme v sobotu 7. března dvěma auty. Jedno řídil náš nový kamarád Ríša Pták (přezdívaný Plecháček) který měl s sebou ještě Zdenču, Janu a Jirku. Druhé auto bylo symbolické, protože nám ho půjčila Helča jako

obléci neopreny a vyrazit. Ale zapoměli jsme kolik nám je let (většinou 70+), takže celá činnost proběhla hodně úsměvně. Ale i to jsme překonali a vyrazili na divokou vodu. Cestou jsme se kochali krásnou přírodou, ale

vzpomínku na našeho zesnulého kamaráda Zdeňka Bubníka. Byli jsme taky čtyři – Helča, Míra, Alenka a já (Pavel řidič). Takže akorát na dva raftíky. Do Smrčné jsme dorazili za krásného slunného počasí, tak nám nebránilo nic nafouknout oba rafty,

hlavně jsme se těšili, že najdeme naši historicky zakopanou flašku se slavnou „Řepovicí“ (spolkový nápoj z řepy). Ale krajina od poslední se tak změnila (kúrovec zapracoval), že jsme se museli spokojit s vlastními zdroji.

Na Stvořidla jsme dorazili po několika divokých soubojích s přejezí. Občerstvení nám vlilo novou sílu do žil, abychom složili rafty a vláčkem vyjeli do Smrčné na druhou plavbu. Ta proběhla poměrně v klidu i když jsme už trochu museli bojovat s částečnou ztrátou vody. Na Stvořidlech nastal okamžik, který kdyby viděl Lupino Lane, natočil by takovou grotesku, že by obletěla celý svět. Vylézali jsme z lodí. Ale i to k tomu patří, protože Sokol bojuje do posledního dechu!

Vše jsme zakončili pozdním obědem v restauraci U Čerta ve Vilémovicích. Byl to moc krásný výlet! O to víc, že jsme okolo sebe měli své kamarády.

Pavel Tauchen

Foto Jiří Kolář, Alena Horecká

Vodrníci v Prouděch

Po vodáckém úvodu sezóny následoval pěší výlet

Po plavbě v divokých prouděch Sázy v přírodní rezervaci Stvořidla se zase členové oddílu turistické kanoistiky vydali do proudů, ale tentokrát pěšky kolem řeky Vltavy od Slapské přehrady do Štěchovic, tedy do míst, kde kdysi staré plavce na vorech děsily Svatojanské proudy. Jejich kamenité peřeje už přes osmdesát let odpočívají hluboko pod hladinou štěchovické přehradní nádrže a i slavná trampská osada Ztracená naděje se musela přestěhovat od břehů staré řeky do stráně vysoko nad ní.

Autobus nás osm turistů dovezl ze Smíchova do Třebenic, tam jsme obhlédli místní zajímavosti jako vystavenou Kaplanovu turbínu, vysokou přehradní hráz Slapské přehrady nad námi i Ferdinandův sloup, postavený v roce 1643 na počest splavnění proudů a taky se vyfotili u sochy sv. Jana Nepomuckého.

No a pak už jsme vyšli po pohodlné cestě kolem chat k místu původní trampské osady Svatojanské proudy založené roku 1922, kterou tam připomíná velká dřevěná stěna s řadou fotek z její historie.

O kus dál se už původní pohodlná cesta pro auta zužovala a přešla do úzké stezky ve skalách a ve dvou

místech před osadou Ztracenka jsme dokonce procházeli tunely pro pěší, vytesané ve skalách. Ze stezky byly pěkné výhledy jednak na vysoké skály na protějším břehu, ale i na skály na naší straně, kudy se prokousávala turistická trasa po které jsme šli.

Po přestávce na svačinu v osadě Ztracenka jsme pokračovali dál ke Štěchovicím. I tady byla cesta úzká a

kamenitá v prudkém svahu a navíc místy zpestřovaná výstupy na skalní hřebeny nebo přechody přes boční rokly s potůčky. Po posledním prudkém výstupu k turistickému rozcestí Nad přehradou už bylo vidět před námi hráz Štěchovické přehrady. Odtud stezka konečně vedla téměř vodorovně a sestupovat začala až před mostkem přes mohutné potrubí přečerpávací vodní elektrárny Štěchovice.

Ve Štěchovicích jsme obhlédli kostel sv. Jana Nepomuckého a pak zamířili na zastávku autobusu, který nás odvezl nazpět do Prahy.

Výlet to byl krásný, můžeme ho doporučit každému trochu zdatnějšímu turistovi. Měří jen asi 9 kilometrů, ale náročnost je značně větší než po rovné krajině. A taky je třeba dávat pozor na uklouznutí – cesta ve skalách je úzká a v jednom místě je tam sesuv skály na cestu.

Jirka Kolář

Šumavské školení

Jak děti učit a zároveň bavit

V druhé polovině ledna se několik cvičitelů z oddílu RD zúčastnilo školení na běžkách v Nových Hutích na Šumavě. Páteční večer jsme využili krásné jasné oblohy a pozorovali zimní souhvězdí a poslouchali o nich bajky.

I přesto, že sněhové podmínky nebyli ideální, v sobotu jsme se společně vydali do stopy na různé dlouhé trasy dle zdatnosti. Po večeri jsme si řekli pravidla bezpečnosti na horách, prohlédli si lavinové tyče a pípaky, které jsme poté vyzkoušeli i fyzicky.

Neděli jsme využili pro výuku běžkového lyžování a

her na běžkách, při kterých si děti ani nevšimnou, že pilují styl a stabilitu.

Celý víkend nás provázelo slunečné počasí a večer hra na kytaru, zpěv a čtení na dobrou noc.

Renata Plzáková

Z kalendářů oddílů:

- 12. 5. - výbor SP
- 21. 5. - den otevřených dveří v SP
- 21. - 25. 5. - zájezd do Oetzu
- 26. 5. - Sokolský žabák - Memoriál Rudolfa Lukáše
- 27. 5. - R+D odpolední v loděnici
- 30. 5. - čarodějnice oddílu turistické kanoistiky v loděnici
- 8. 6. - oddíl žen v loděnici
- 9. 6. - výbor SP v loděnici
- 12. 6. - „Poslední koš“ v loděnici
- 15. 6. - oddíl zákyň v loděnici
- 22. 6. - oddíl skupinového cvičení žen v loděnici
- 9. 9. - den Sokola Pražského v loděnici
- 13. 2. 2027 - šibřinky

